

## НАЧАЛНИЦЫТЕ УТЪШАВАТЪ ДАРІА.

Началницыте като видѣли Даріа защо се скърби, рекли мѡ за утѣшеніе: О пречудный царь и преславный! ты знаешь колько харажъ земаше отъ Філіппа, и отъ сичките царѣта, и недей са скърби. Голѣмью корабля когато го вѣе голѣмъ вѣтръ, вѣдствова догдѣ да отиде на илиманжтъ. Така е и едно голѣмо царство: вчера побѣди той, утре пакъ напротивъ ще побѣдиме нѣе, защо много сила конницы имаме.

## СОВѢТЪ ЗА АЛЕКСАНДРА.

Тѡтакси излѣзло предъ совѣтжтъ едно благородно момче. (името мѡ Авуссъ) много возлюбленно на-Даріа, и рекло: О высочайшій царю! всакъ человѣкъ трека да сеѣнамира на-Господарското си утесненіе. Азъ като глѣдамъ тая нѡжда, понѣдихсе да изгубимъ животжтъ си, заради любовта ти. Ще отидемъ да убиемъ Александра, за да избавимъ царството ти. Дарій мѡ отвѣщала съ велика радость, и рекла: Возлюбленный ми Авуссе, ты, ако свѣишь Александра, сичка Персія ще избавишъ. Твоата смърть ще бѣди животъ на-сичка Персія, името ти ще остане почтенно отъ сичките потомцы, като да си живъ: Царството си отъ твоата рѣка щего познавамъ дадено, и ще ти се прочѣй слабата по-сичкіжтъ свѣтъ, заради великото ти юначество.

## ЖИВОТО АЛЕКСАНДРОВЪ ВЪ БѢДА.

Авуссъ станала, обскѣдала си коньжтъ, воз-